10/01/2021

Πολλά τα φώτα της εποχής μας, αλλά δεν είναι το Φως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Ιωάννου Βατάτζη Διδυμοτείχου, ιερούργησε, την Κυριακή μετά τα Φώτα, 10η του μηνός Ιανουαρίου 2021, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ο οποίος ερμηνεύοντας την αναγνωσθείσα ευαγγελική περικοπή είπε, μεταξύ άλλων: “ **Στην εποχή μας είναι πολλά τα φώτα με τα οποία προσπαθούμε να φωτίσουμε τις ζωές μας. Δισεκατομμύρια λαμπιόνια, προβολείς, λαμπτήρες, φωτοταινίες και μηχανισμοί προσπαθούν να μας αποδείξουν ότι το σκοτάδι το νικήσαμε. Πολλά τα φώτα της εποχής μας, αλλά δεν είναι το Φως.** Φωτίζεται ο σύγχρονος άνθρωπος από την τεχνολογία, από τις εφήμερες γνώσεις, από τις απολαβές και από τις γνωριμίες του, αλλά και πάλι μένει στο σκοτάδι. Φωτίζεται από τις κτιστές πηγές του υλικού φωτός, αλλά διψάει για το αληθινό φως. «Φως, περισσότερο φως», φωνάζει ο Γκαίτε, καθώς εγκαταλείπει αυτόν το μάταιο κόσμο και η κραυγή του γίνεται πανανθρώπινο

αίτημα, ελπίδα και προσδοκία. **Ειδικά στις ημέρες μας, πού η απουσία του Θεού έφερε το απόλυτο σκοτάδι στις ανθρώπινες κοινωνίες και πού καθημερινά βιώνουμε** τα ολέθρια αποτελέσματά του, όλοι προσβλέπουμε με ελπίδα στο Φως”.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ – ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ:

«Ο Λυτρωτής, όπως ακούσαμε στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, αγαπητοί, αρχίζει τη δημόσια δράση Του. Ανατέλλει σήμερα για τον κόσμο επίσημα και φανερά ο ήλιος της δικαιοσύνης. Δικαιώνεται σήμερα από το μίσος του διαβόλου και την ανοησία της ανυπακοής η αδικημένη ανθρωπότητα. Αδικήθηκε ο άνθρωπος από τον αρχέκακο όφι, που ως μισάνθρωπος δέσμευσε με το ψεύδος και την κακία την ανθρωπότητα στα ατσάλινα δεσμά της αμαρτίας. Δικαιώνεται σήμερα από την ένσαρκη Αλήθεια, τον ταπεινό Ναζωραίο, ο Οποίος έρχεται να κηρύξει το χαρμόσυνο μήνυμα πώς υπάρχει σωτηρία, θεραπεία, λύτρωση και δικαιοσύνη. Υπάρχει επιστροφή. Η σχέση με το Θεό που τότε βίαια διεκόπη μπορεί να αποκατασταθεί εντελώς και αυτή τη φορά να

παραμένει αδιάσπαστη και αιώνια.

»Ο λαός κάθεται μέσα στο σκοτάδι. Αυτός ο λαός, για τον οποίο ομιλεί ο Ευαγγελιστής, δεν είναι κάποιος συγκεκριμένος. Με τη λέξη «λαός» ο Ματθαίος εννοεί την ανθρωπότητα στο σύνολό της. Ο άνθρωπος κάθεται μέσα στο σκοτάδι. Είναι το σκοτάδι πού ξεκίνησε εκείνο το δειλινό της ανυπακοής και της αμετανοησίας στην Εδέμ και έπνιξε με το ζοφερό του μανδύα την ανθρωπότητα για πολλούς και αμέτρητους αιώνες. Είναι το σκοτάδι της άγνοιας του Θεού. Αγωνίζεται ο άνθρωπος να πλουτίσει σε γνώσεις. Από το πρώτο δευτερόλεπτο πού ανοίγει τα μάτια του σ' αυτόν τον κόσμο μέχρι και την τελευταία του αναπνοή συνεχώς μαθαίνει. Άλλοτε σπουδάζει τη γνώση και την κάνει δική του με τις προσπάθειες πού καταβάλλει. Άλλοτε την πλουτίζει και την αναπτύσσει με τις μελέτες και τις επιδόσεις του. Άλλοτε τη χρησιμοποιεί για το καλό του και άλλοτε για την καταστροφή του. Πολλές φορές πάλι αποκτά τη γνώση όχι από επιλογή αλλά από τα πικρά του παθήματα. Οι πτώσεις και οι συμφορές γίνονται ενίοτε πολύτιμοι διδάσκαλοι για τον πονεμένο και του διδάσκουν όχι μόνο τα μυστικά της επιστήμης αλλά και τά μυστικά της ζωής και της απλής καθημερινότητας.

»Όσο, όμως, και αν ο άνθρωπος διψά για γνώση και όσο και αν εργάζεται για να την κατακτήσει, τόσο καταλαβαίνει πώς η αληθινή γνώση βρίσκεται πολύ μακριά από αυτόν. Η ψυχή προσπαθεί να φωτισθεί από εκατομμύρια πληροφορίες, στο τέλος, όμως, πνίγεται και πάλι από το σκοτάδι της άγνοιας. Αυτό συμβαίνει διότι το φως της ψυχής δεν είναι η

γνώση τούτου του κόσμου και της κτιστής πραγματικότητας. Το αληθινό φως για τον άνθρωπο βρίσκεται στη γνώση του πρωτοτύπου. Το πρωτότυπο για την ανθρωπότητα είναι ο Θεάνθρωπος Λυτρωτής. Όσο γνωρίζει κάποιος τον Ιησού, τόσο φωτίζεται ο ίδιος και φωτίζει και τούς διπλανούς του.

»Ο καθηλωμένος λαός μέσα στο σκοτάδι της εφήμερης γνώσης σήμερα γνωρίζει την πηγή της αληθινής γνώσης. Σήμερα ανοίγεται μπροστά του η προοπτική να αποκτήσει τη μόνη γνώση πού ταυτίζεται με τη ζωή και αυτή είναι η γνώση του Χριστού. Προσοχή! Όχι η γνώση για το Χριστό, αλλά η γνώση του Χριστού, δηλαδή η γνωριμία με το Χριστό. Διότι είναι άλλο να μαθαίνω για το Χριστό και άλλο να γνωρίζω τον ίδιο το Χριστό αυτοπροσώπως.

»Η απομάκρυνση από το Θεό οδήγησε την ανθρωπότητα στην εξουσία και στη σκιά του θανάτου. Προσπαθούσε να φωτιστεί χωρίς το φως. Αλλά χωρίς φως δεν υπάρχει φωτισμός, υπάρχει μόνο σκοτάδι και θάνατος. Σήμερα, λοιπόν, αρχίζει ο Ιησούς τη δημόσια δράση Του για να φωτίσει τον άνθρωπο αληθινά. Για να τον απεγκλωβίσει από τα σκοτάδια της άγνοιας και να του δείξει την τηλαυγέστατη φωτοχυσία της δικής Του παρουσίας. Έρχεται ο Χριστός στη δημόσια δράση, για να διαμηνύσει στις κοινωνίες των ανθρώπων πώς μόνον όταν Τον γνωρίσουν θα απολαύσουν το φως της ζωής.

»Στην εποχή μας είναι πολλά τα φώτα με τα οποία προσπαθούμε να φωτίσουμε τις ζωές μας. Δισεκατομμύρια λαμπιόνια, προβολείς, λαμπτήρες, φωτοταινίες και μηχανισμοί προσπαθούν να μας αποδείξουν ότι το σκοτάδι το νικήσαμε. Πολλά τα φώτα της εποχής μας, αλλά δεν είναι το Φως. Φωτίζεται ο σύγχρονος άνθρωπος από την τεχνολογία, από τις εφήμερες γνώσεις, από τις απολαβές και από τις γνωριμίες του, αλλά και πάλι μένει στο σκοτάδι. Φωτίζεται από τις κτιστές πηγές του υλικού φωτός, αλλά διψάει για το αληθινό φως. «Φως, περισσότερο φως», φωνάζει ο Γκαίτε, καθώς εγκαταλείπει αυτόν το μάταιο κόσμο και η κραυγή του γίνεται πανανθρώπινο αίτημα, ελπίδα και προσδοκία. Ειδικά στις ημέρες μας, πού η απουσία του Θεού έφερε το απόλυτο σκοτάδι στις ανθρώπινες κοινωνίες και πού καθημερινά βιώνουμε τα ολέθρια αποτελέσματά του, όλοι προσβλέπουμε με ελπίδα στο Φως.

»Το πυκνό σκοτάδι πού πνίγει σήμερα τις ανθρώπινες ψυχές, αγαπητοί, είναι το σκοτάδι της άγνοιας του Χριστού και της απουσίας Του από την ανθρώπινη καθημερινότητα. Ο κόσμος έγινε απάνθρωπος, διότι έχασε το Θεάνθρωπο. Οι άνθρωποι κατασπαράσσουν κυριολεκτικά τούς διπλανούς τους, διότι πεινούν για Θεό. «Φως μέγα» ανατέλλει για όλους εμάς μέσα σε κάθε Θεία Λειτουργία. Ερχόμαστε στο Ναό για να κοινωνήσουμε με το αληθινό αυτό Φως. Για να ενωθούμε μαζί Του και να φωτισθούμε. Ας δραπετεύσουμε από την εξουσία του θανάτου και από την ψυχοφθόρα περιοχή του σκότους. Ας καλέσουμε τον Ήλιο της δικαιοσύνης να έλθει μέσα μας. Ας προετοιμασθούμε με μετάνοια και εξομολόγηση για τη μεγάλη συμφιλίωση μαζί Του. Ας γίνει η ένωση και η γνωριμία μαζί Του τρόπος ζωής, έτσι ώστε να φωτισθούμε από το φως της παρουσίας Του και, καθώς Τον φέρουμε μέσα μας, να γίνουμε καιόμενες λαμπάδες που θα φωτίζουν τα ζοφερά σκοτάδια της ταλαίπωρης εποχής μας».

Η ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ
ΜΡ
ΘΥ